

Děti jako státní experiment

Ministerstvo práce a sociálních věcí si oddechlo... Podle průzkumu, ve kterém dostalo tisíc lidí otázku, zda by si byli ochotni vzít dítě do pěstounské péče, jich 5% odpovědělo, že rozhodně ano. Přepočítáno na počet obyvatel, 350 tisíc lidí prahne po tom, aby se stali pěstouny. Proč ten ministerský výdech? Protože by se tak ukázal být jeho záměr - nahradit kojenecké ústavy pěstounskými rodinami-reálný. Pomiňme, proč si řádný průzkum ministerstvo nevypracovalo dříve, než kampaň za zrušení ústavů odstartovalo... Ten výsledek je samozřejmě nadějeplný, jen mě tak zajímá, kde těch 350 tisíc lidí bylo doposud? Proč jsou kojenecké ústavy rok od roku „narvanější“? Možná na tom má podíl skutečnost, že půjde o lépe placenou práci než doposud... To, že by se plat pěstouna mohl z původních 8 tisíc vyšplhat ke 30 000 korun je jistě argument, ale neměl by být tím hlavním, proč v sobě rázem objevit měsíášské sklony. Například ve Středočeském kraji se mezi prvními zájemci o pěstounství přihlásily dvě rodiny, které své vlastní děti daly před léty k adopci...Také by mě zajímalo, zda v onom průzkumu zazněla otázka: a byli byste ochotni vzít si do pěstounské péče dítě postižené fyzicky či mentálně, dítě jiného etnika, dítě drogově závislých rodičů? V severských zemích se na pěstounství připravují vhodní kandidáti dva roky. U nás je čeká rychlokurs čítající několik desítek hodin. Dítě má mít rodiče, na tom se milé ministerstvo shodneme. Ale pokud je nemá, tak si, prosím, svou metodu pokus-omyl zkoušej zatím třeba na důchodové reformě.